

ДОНАЛД БИСЕТ ЛЪКАТУШЕЩИЯТ ПЪТ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Една синя количка пътуваше веднъж по лъкатушец път.

— Защо си с толкова завой? — запита го тя.

— Искаш ли да чуеш как бях построен? — вместо да отговори, попита пътят.

— С удоволствие — отвърна синята количка, — хайде, разкажи ми!

— И тъй — заразказва историята си пътят — аз бях направен от работници с кирки и лопати. В началото вървах направо, но след известно време пред мен се появи една заспала крава. Казах й:

— Хей, кравичке, хайде, събуди се! Аз съм новият път и трябва да вървя направо, а ти ми пречиш.

Кравата отвори очи и каза едно „Муу!“. Но не се помръдна, дори когато работниците започнаха да й викат в ушите. Затова се принудиха да ме построят, като заобиколят кравата. Така стана първият ми завой.

Продължихме към полянката, но срещу работниците излезе един бик и така изрева, че те се уплашиха и ето ти — втори завой.

По едно време някой от работниците каза:

— Яде ми се сладолед!

— И на нас ни се яде! — развикаха се и останалите.

Затова те завиха към сладоледаджийницата и си купиха сладоледи. И така се появи третият завой. Като похапнаха, легнаха да спят.

Дойде началникът им и ги събуди:

— Момчета, ставайте! Хайде, че трябва да завършваме този път!

Работниците веднага се заловиха за работа, но понеже бяха още сънени, не забелязаха накъде отиват и свърнаха в грешна посока. И ето ти още един завой, четвъртият!

— Чакайте, чакайте — развика се по едно време началникът! — Тръгнали сте в грешна посока. Трябва да вървите натам! — Той посочи в друга посока. Те спокойно направиха петия завой и продължиха работа.

Не след дълго видяха една квачка с наскоро излюпени пиленца.

— Може ли да си прибереш пиленцата? — учтиво попитаха работниците. — Стойте точно на пътя ни.

— Моля, почакайте — отвърна квачката. — Остана ми да излюпя само още едно яйце.

— Не можем да чакаме! — казаха работниците. — Нямаме време. — И ето че ме достроиха като заобиколиха квачката и пиленцата ѝ.

Когато свършиха, работниците оставиха инструментите, а началникът ме погледна:

— Ти май не стана прав, а? — каза ми. — Но не се безпокой, няма страшно. — Каза и си тръгна.

— Сега виждаш защо съм толкова лъкатушещ, синя количке — рече пътят.

— Да, виждам — отвърна количката. — Но аз много обичам да карам по лъкатушещи пътища! Би-биип!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.